

Posodobitev: DZ je ukinil višje cene za novinarje

Cene hrane v državnem zboru več niso različne za tam zaposlene in druge državljane; že nekaj tednov so spet izenačene.

Dvojne cene so uvedli po nadzoru inšpektorjev urada za nadzor proračuna finančnega ministrstva, ki so leta 2014 ugotovili, da se v restavraciji prehranjujejo tudi novinarji in obiskovalci, a zanje ni posebnega cenika z višjimi cenami.

Do tega nadzora in pozneje dvojnih cenikov je prišlo tudi zaradi pogostih novinarskih prispevkov o poslanski prehrani in ceni jedi.

Restavracija ne služi le poslancem: tja prihaja na kosila med delom večina drugih zaposlenih v parlamentu, ki imajo nižje in celo zelo nizke plače. Praviloma pa tudi obiskovalci, denimo iz vlade; pa tudi novinarji.

Povsem odprtega dostopa ni. Po državnem zboru se ne more prosto sprehajati vsak, ki bi želel.

Ko gre za novinarje: iz državnega zbora je težko zanimivo poročati, ker so procedure in postopki zapleteni in dolgotrajni, glavno dogajanje skrito, mnenja poslancev in strank pa zelo raznolika.

Vsak novinec pa zna zaviti v klet in se razpisati, koliko tam stane malica in kaj jedo.

“Novincev”, ki radi pišejo o malicah, je bilo celo med izkušenimi novinarji zadnja desetletja vedno veliko.

Mramorjevi inšpektorji so leta 2014 zahtevali, da mora državni zbor določiti dodaten cenik z višjimi cenami za novinarje in druge zunanje obiskovalce, v katerega bodo všteti tudi stroški

dela.

Ti stroški dela (kuharjev in drugega osebja) pa se po pravilniku ne upoštevajo v ceni obroka pri »neposrednih uporabnikih proračuna, pri njih zaposlenih funkcionarjih in uslužbencih ter njihovih družinskih članih«, so zapovedali.

Le nekaj mesec po objavi teh priporočil so v državnem zboru tudi uvedli dvojne cenike, ki so pa vzdržali le do začetka letošnjega leta, ko so cene za zaposlene nekoliko povišali, višje cene za preostale pa ukinili.

Dvojno računanje in ceniki so se izkazali za precej nepraktične predvsem za tiste, ki izdajajo račune in so morali ugotavljati, od kod je kdo in koliko zanj stane hrana.

Dvojni ceniki pa so spominjali tudi na neke druge čase, ko je bil dostop do dobrin različen in so bile tudi cene različne za "nomenklaturo" in navadne državljane.

Hrana v parlamentu, ko stane menu kosilo v samopostrežni restavraciji nekaj čez štiri evre, ni strahovito poceni.

Po nekaj višjih cenah je kosilo mogoče dobiti v okolici v državnega zbora v samopostrežnih restavracijah, ki so povsem profitne narave.

Kuhinja v državnem zboru in še v številnih drugih državnih ustanovah pa ni profitni posel zasebnikov.